

Ανανεώσιμες πηγές ενέργειας

Οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (αιολική ενέργεια, ηλιακή ενέργεια, υδροηλεκτρική ενέργεια, ενέργεια από τους ωκεανούς, γεωθερμική ενέργεια, βιομάζα και βιοκαύσιμα) αποτελούν εναλλακτικές λύσεις αντί των ορυκτών καυσίμων και συμβάλλουν στη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, στη διαφοροποίηση του ενεργειακού εφοδιασμού και στη μείωση της εξάρτησης από αναξιόπιστες και ασταθείς αγορές ορυκτών καυσίμων, ειδικότερα πετρελαίου και φυσικού αερίου. Η νομοθεσία της ΕΕ για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας έχει εξελιχθεί σημαντικά κατά τα τελευταία έτη. Το μελλοντικό πλαίσιο πολιτικής για την περίοδο μετά το 2030 βρίσκεται υπό συζήτηση.

Νομική βάση και στόχοι

Άρθρο 194 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης: Η ενεργειακή πολιτική της ΕΕ έχει ως στόχο να προωθή την ανάπτυξη νέων και ανανεώσιμων πηγών ενέργειας με σκοπό την καλύτερη ευθυγράμμιση και ενσωμάτωση των στόχων που σχετίζονται με την αλλαγή του κλίματος στον νέο σχεδιασμό της αγοράς.

Επιτεύγματα

A. Αρχικά βήματα

Σε συνέχεια της Λευκής Βίβλου του 1997 για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας ([COM\(1997\)0599](#)), η ΕΕ έθεσε ως στόχο την κάλυψη του 12% της κατανάλωσης ενέργειας και του 22,1% της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας με ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές (ΑΠΕ) έως το 2010, με ενδεικτικούς στόχους για κάθε κράτος μέλος που ορίζονται στην οδηγία 2001/77/ΕΚ. Η έλλειψη προόδου στην επίτευξη των στόχων του 2010 οδήγησε στην έγκριση πληρέστερου νομοθετικού πλαισίου.

B. Οδηγία για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας

Η υφιστάμενη οδηγία για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, η οποία εγκρίθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας συναπόφασης στις 23 Απριλίου 2009 (οδηγία 2009/28/ΕΚ, για την κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ) ορίζει ότι το υποχρεωτικό μερίδιο 20% της κατανάλωσης ενέργειας στην ΕΕ πρέπει, έως το 2020, να καλύπτεται από ΑΠΕ. Παράλληλα, όλα τα κράτη μέλη πρέπει να καλύπτουν το 10% των καυσίμων μεταφορών τους από ΑΠΕ έως το 2020. Η οδηγία προσδιορίζει επίσης διάφορους μηχανισμούς που μπορούν να εφαρμόσουν τα κράτη μέλη για να επιτύχουν τους στόχους τους (καθεστώτα στήριξης, εγγυήσεις προέλευσης, κοινά έργα, συνεργασία

μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών), καθώς και κριτήρια βιωσιμότητας για τα βιοκαύσιμα.

Η οδηγία προσδιορίζει εθνικούς στόχους για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας για κάθε χώρα, λαμβάνοντας υπόψη το σημείο εκκίνησης και το συνολικό δυναμικό για ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Οι στόχοι αυτοί κυμαίνονται από 10% στη Μάλτα έως 49% στη Σουηδία. Οι χώρες της ΕΕ καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο σκοπεύουν να επιτύχουν αυτούς τους στόχους και τον γενικό χάρτη πορείας για την πολιτική τους για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας στα [εθνικά σχέδια δράσης για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας](#). Η πρόοδος προς την επίτευξη των εθνικών στόχων μετράται κάθε δύο χρόνια όταν οι χώρες της ΕΕ δημοσιεύουν εθνικές [εκθέσεις προόδου](#) για την ανανεώσιμη ενέργεια.

Γ. Μελλοντικά βήματα

Η Επιτροπή, στην ανακοίνωσή της με ημερομηνία 6 Ιουνίου 2012 με τίτλο: «Ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές: σημαντικός παράγοντας στην ευρωπαϊκή αγορά ενέργειας» ([COM\(2012\)0271](#)), προσδιόρισε τους τομείς στους οποίους οι προσπάθειες θα πρέπει να ενταθούν από τώρα έως το 2020, προκειμένου η παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στην ΕΕ να εξακολουθήσει να αυξάνεται έως το 2030 και εφεξής. Τον Νοέμβριο του 2013, η Επιτροπή προσέφερε περαιτέρω καθοδήγηση για τα καθεστώτα στήριξης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και για τη χρήση μηχανισμών συνεργασίας για την επίτευξη των στόχων για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας με χαμηλό κόστος (COM(2013)7243). Ανακοινώθηκε η πλήρης αναθεώρηση των επιδοτήσεων που μπορούν να προσφέρουν τα κράτη μέλη στον τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, με προτίμηση στην προκήρυξη διαγωνισμών, τις πριμοδοτήσεις τροφοδότησης και τις υποχρεώσεις τήρησης ποσοστώσεων στα συνήθη τιμολόγια τροφοδότησης. Οι κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος και της ενέργειας 2014-2020 ([2014/C 200/01](#)) διαμορφώνουν περαιτέρω το νέο πλαίσιο για τα καθεστώτα στήριξης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

Η ΕΕ έχει αρχίσει να ετοιμάζεται για το διάστημα μετά το 2020, προκειμένου να προσφέρει έγκαιρα στους επενδυτές σαφήνεια όσον αφορά την πολιτική για το καθεστώς που θα ισχύσει μετά το 2020. Οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη μακροπρόθεσμη στρατηγική της Επιτροπής όπως εκτίθεται στον «Ενεργειακό χάρτη πορείας για το 2050» ([COM\(2011\)0885](#)). Τα σενάρια που περιλαμβάνει ο οδικός χάρτης, για την απομάκρυνση του ενεργειακού τομέα από τον άνθρακα, προβλέπουν την επίτευξη μεριδίου ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές τουλάχιστον 30% ως το 2030. Ωστόσο, ο οδικός χάρτης προβλέπει επίσης ότι η ανάπτυξη του τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας θα σημειώσει κάμψη μετά το 2020, αν δεν υπάρξει περαιτέρω καινοτομία. Μετά τη δημοσίευση, τον Μάρτιο του 2013, Πράσινης Βίβλου με τίτλο «Πλαίσιο για τις πολιτικές που αφορούν το κλίμα και την ενέργεια με χρονικό ορίζοντα το έτος 2030» ([COM\(2013\)0169](#)), η Επιτροπή πρότεινε, σε ανακοίνωσή της με ημερομηνία 22 Ιανουαρίου 2014 με τίτλο «Πλαίσιο πολιτικής για την ενέργεια κατά την περίοδο από το 2020 έως το 2030» ([COM\(2014\)0015](#)), να μην ανανεωθούν οι δεσμευτικοί εθνικοί στόχοι για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας μετά το 2020. Υποχρεωτικός στόχος — το 27% της κατανάλωσης ενέργειας να προέρχεται από ΑΠΕ — προτείνεται μόνο σε επίπεδο ΕΕ. Η Επιτροπή αναμένει ότι οι δεσμευτικοί εθνικοί

στόχοι για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου θα ευνοήσουν την ανάπτυξη στον τομέα της ενέργειας. Αυτή η αλλαγή προσανατολισμού προκάλεσε έντονες συζητήσεις με το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο.

Στις 30 Νοεμβρίου 2016, η Επιτροπή εξέδωσε δέσμη νομοθετικών μέτρων με τίτλο «Καθαρή ενέργεια για όλους τους Ευρωπαίους» ([COM\(2016\)0860](#)) ως μέρος της ευρύτερης στρατηγικής για την Ενεργειακή Ένωση ([COM\(2015\)0080](#)). Η δέσμη αυτή περιλαμβάνει πρόταση για αναδιτύπωση της οδηγίας για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (ΑΠΕ) (αναδιτύπωση 2016/0382) ώστε να καταστεί η ΕΕ παγκόσμιος ηγέτης στον τομέα των ΑΠΕ και να εξασφαλιστεί ότι θα επιτευχθεί ο στόχος να φτάσει έως το 2030 το μερίδιο των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας τουλάχιστον στο 27% του συνολικού ποσού ενέργειας που καταναλώνεται στην ΕΕ. Η πρόταση της Επιτροπής για μια νέα οδηγία προωθεί επίσης τη χρήση ενέργειας από ΑΠΕ και αποσκοπεί σε δράσεις σε έξι διαφορετικούς τομείς:

- περαιτέρω ανάπτυξη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας·
- ενσωμάτωση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στην παροχή θέρμανσης και ψύξης·
- απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές και διαφοροποίηση στον τομέα των μεταφορών (με στόχο για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας για το 2030 τουλάχιστον το 14% της συνολικής κατανάλωσης ενέργειας στον τομέα των μεταφορών)·
- ενημέρωση των πελατών και ενίσχυση των δυνατοτήτων τους·
- ενίσχυση των κριτηρίων βιωσιμότητας της ΕΕ για τη βιοενέργεια·
- εξασφάλιση της επίτευξης του δεσμευτικού σε επίπεδο ΕΕ στόχου με τρόπο έγκαιρο και αποδοτικό από άποψη κόστους.

Η πρόταση αναδιτύπωσης της οδηγίας για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, όπως τροποποιήθηκε από τις Επιτροπές ITRE και ENVI, συμφωνήθηκε προσωρινά στις 14 Ιουνίου 2018. Η συμφωνία όριζε δεσμευτικό στόχο 32% για τις ΑΠΕ από την ΕΕ έως το 2030. Όσον αφορά τον τομέα των μεταφορών, ο στόχος αυτός ορίστηκε σε 14% για τις ΑΠΕ έως το 2030, με μερίδιο 3,5% των προηγμένων βιοκαυσίμων και του βιοαερίου (1% έως το 2025). Επιπλέον, θεσπίστηκε ανώτατο όριο 7% στα βιοκαύσιμα πρώτης γενεάς στις οδικές και σιδηροδρομικές μεταφορές ενώ σχεδιάζεται η σταδιακή κατάργηση της χρήσης φοινικελαίου (και άλλων βιοκαυσίμων που βασίζονται σε εδώδιμα φυτά, τα οποία αυξάνουν τις εκπομπές CO₂) έως το 2030 μέσω ενός συστήματος πιστοποίησης. Τα δικαιώματα των καταναλωτών για ιδιοκατανάλωση ενέργειας από ΑΠΕ έχουν ενισχυθεί, η αρχή «προτεραιότητα στην ενεργειακή απόδοση» πρόκειται να αποτελέσει κατευθυντήρια γραμμή και έχει εισαχθεί μια ενδεικτική ετήσια αύξηση της τάξης του 1,3% για τις ΑΠΕ στον τομέα της θέρμανσης και της ψύξης. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενέκριναν επίσημα το κείμενο τον Δεκέμβριο του 2018.

Δ. Πολιτικές προώθησης

Η καταλληλότητα της υποδομής ηλεκτρικής ενέργειας για την αξιοποίηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας σε ευρεία κλίμακα αποτελεί έναν από τους κύριους στόχους της στρατηγικής της Ενεργειακής Ένωσης (βλ. επίσης: [2.4.7](#) — Ενεργειακή πολιτική) και υποστηρίζεται επίσης στον ενεργειακό χάρτη πορείας για το 2050 και στη δέσμη για την ενεργειακή υποδομή (βλ. επίσης: [2.1.9](#) — Εσωτερική αγορά ενέργειας). Η προώθηση και η ανάπτυξη τεχνολογιών ανανεώσιμης ενέργειας νέας γενιάς αποτελεί επίσης ένα από τα βασικά στοιχεία του στρατηγικού σχεδίου για την ενεργειακή τεχνολογία ή σχεδίου ΣΕΤ (βλ. επίσης: [2.4.7](#) — Ενεργειακή πολιτική).

Ε. Ειδικά ζητήματα σε σχέση με τους πόρους

1. Βιομάζα και βιοκαύσιμα

Αυτή τη στιγμή η ΕΕ έχει θέσει δύο στόχους για τα βιοκαύσιμα, και συγκεκριμένα το 10% των καυσίμων μεταφορών να προέρχεται από ΑΠΕ έως το 2020 (οδηγία 2009/28/ΕΚ για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας) και να υποχρεωθούν οι φορείς παροχής καυσίμων να μειώσουν την ένταση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου από τα καύσιμά τους κατά 6% έως το 2020 (οδηγία 2009/30/ΕΚ για την ποιότητα των καυσίμων). Στην ανακοίνωσή της με ημερομηνία 22 Ιανουαρίου 2014 με τίτλο «Πλαίσιο πολιτικής για την ενέργεια κατά την περίοδο από το 2020 έως το 2030» ([COM\(2014\)0015](#)), η Επιτροπή πρότεινε την κατάργηση των δύο αυτών στόχων μετά το 2020. Η αλλαγή αυτή συνδέεται με την αβεβαιότητα σχετικά με τον τρόπο ελαχιστοποίησης των επιπτώσεων των έμμεσων εκπομπών — λόγω της αλλαγής χρήσης γης που συνδέεται με τα βιοκαύσιμα.

Το 2015, η οδηγία για την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές και η οδηγία για την ποιότητα των καυσίμων, αναθεωρήθηκαν για να αναγνωριστούν και να μετριάσουν οι αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις που μπορεί να έχει η παραγωγή βιοκαυσίμων στην έμμεση αλλαγή της χρήσης γης και τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου^[1]. Αντίστοιχα, το μερίδιο της ενέργειας από τα βιοκαύσιμα που παράγονται από σιτηρά και άλλα αμυλούχα —, σακχαρούχα και ελαιούχα φυτά καθώς και από άλλες ενεργειακές καλλιέργειες και από άλλα φυτά που καλλιεργούνται ως βασικές καλλιέργειες κυρίως για ενεργειακούς σκοπούς σε γεωργικές εκτάσεις δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το 2020 το 7% της τελικής κατανάλωσης ενέργειας στις μεταφορές στα κράτη μέλη.

Μετά τη δημοσίευση μη δεσμευτικών κριτηρίων για τη βιομάζα τον Φεβρουάριο του 2010 ([COM\(2010\)0011](#)), η Επιτροπή αποφάσισε να αναθεωρήσει τα μέτρα, προκειμένου να αξιολογήσει την επιτυχία των αρχικών συστάσεων και να αποφασίσει αν θα απαιτηθούν στο μέλλον υποχρεωτικά πρότυπα. Η πρόταση της Επιτροπής του Νοεμβρίου 2016 για αναθεώρηση της [οδηγίας για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας \(COM\(2016\) 0767\)](#) περιλαμβάνει ενημερωμένα κριτήρια βιωσιμότητας για τα βιοκαύσιμα που χρησιμοποιούνται στις μεταφορές και τα βιορευστά και τα στερεά και αέρια καύσιμα βιομάζας που χρησιμοποιούνται για τη θερμότητα και την ενέργεια. Η πρόταση περιλαμβάνει έναν επιμέρους στόχο 3% για τα προηγμένα βιοκαύσιμα. Ενώ

[1] Οδηγία (ΕΕ) 2015/1513 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, για την τροποποίηση της οδηγίας 98/70/ΕΚ σχετικά με την ποιότητα των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ και για την τροποποίηση της οδηγίας 2009/28/ΕΚ σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (ΕΕ L 239 της 15.9.2015, σ. 1).

διατηρείται το ισχύον ανώτατο όριο του 7% για τα βιοκαύσιμα πρώτης γενιάς, εισάγεται μια υποχρέωση σε επίπεδο ΕΕ για τους προμηθευτές καυσίμων να παρέχουν ένα ορισμένο ποσοστό (6,8%) καυσίμων χαμηλών εκπομπών και ανανεώσιμων καυσίμων, και μια επέκταση του πεδίου εφαρμογής των κριτηρίων βιωσιμότητας της ΕΕ για τη βιοενέργεια (ώστε να καλύπτουν τη βιομάζα και το βιοαέριο για την παραγωγή θερμότητας, ψύξης και ηλεκτρικής ενέργειας).

2. Υπεράκτια αιολική ενέργεια και ενέργεια από τους ωκεανούς

Στο πλαίσιο της δεύτερης αναθεώρησης της ενεργειακής στρατηγικής που πραγματοποιήθηκε τον Νοέμβριο του 2008, η Επιτροπή εξέδωσε στις 13 Νοεμβρίου 2008 ανακοίνωση με τίτλο «Υπεράκτια αιολική ενέργεια: Ανάγκη ανάληψης δράσης για την επίτευξη των στόχων ενεργειακής πολιτικής με ορίζοντα το 2020 και έπειτα» ([COM\(2008\)0768](#)), με στόχο την προώθηση της ανάπτυξης των θαλάσσιων και των υπεράκτιων εγκαταστάσεων αιολικής ενέργειας στην ΕΕ.

Στις 20 Ιανουαρίου 2014, η Επιτροπή διαμόρφωσε σχέδιο δράσης για την υποστήριξη της ανάπτυξης της ενέργειας από τους ωκεανούς, συμπεριλαμβανομένης της κυματικής και της παλιρροιακής ενέργειας, της μετατροπής θερμικής ενέργειας και της ενέργειας αλατοβαθμίδας (στην ανακοίνωσή της με τίτλο: «Γαλάζια ενέργεια: Απαραίτητα μέτρα για την αξιοποίηση του δυναμικού της θαλάσσιας και της ωκεάνιας ενέργειας στην Ευρώπη έως το 2020 και εντεύθεν» ([COM\(2014\)0008](#))).

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει με συνέπεια τη χρήση ΑΠΕ και έχει τονίσει τη σημασία του ορισμού υποχρεωτικών στόχων για το 2020^[2] και, πιο πρόσφατα, για το 2030. Τον Φεβρουάριο του 2014 ενέκρινε ψήφισμα^[3] με το οποίο ασκείται κριτική στις προτάσεις της Επιτροπής για το κλιματικό και ενεργειακό πλαίσιο για το 2030, το οποίο χαρακτηρίζεται κοντόφθαλμο και μη φιλόδοξο. Ζητούσε να καθιερωθεί δεσμευτικό μερίδιο 30% για τις ανανεώσιμες πηγές στην κατανάλωση ενέργειας σε επίπεδο ΕΕ, το οποίο θα εφαρμοστεί μέσω χωριστών δεσμευτικών εθνικών στόχων, και να παραταθεί η ισχύς των στόχων για τα καύσιμα μεταφορών μετά το 2020.

Επιπλέον, το Κοινοβούλιο έχει ζητήσει στο παρελθόν να δημιουργηθεί μακροπρόθεσμα^[4] ένα σύστημα κινήτρων σε επίπεδο ΕΕ για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, υποστηρίζοντας παράλληλα την τεχνολογία ευφυών δικτύων^[5]. Το Κοινοβούλιο έχει καλέσει επίσης πολλές φορές την Επιτροπή να προτείνει νομικό πλαίσιο για θέρμανση και ψύξη από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, το οποίο θα μπορούσε να αυξήσει το μερίδιό τους στην παραγωγή ενέργειας.

[2]Ψηφίσματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2005 σχετικά με το μερίδιο της ανανεώσιμης ενέργειας της ΕΕ και προτάσεις για συγκεκριμένες δράσεις (ΕΕ C 227 E της 21.9.2006, σ. 599), της 14ης Φεβρουαρίου 2006 σχετικά με τη θέρμανση και την ψύξη από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (ΕΕ C 290 E της 29.11.2006, σ. 115), της 14ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με τη στρατηγική για τη βιομάζα και τα βιοκαύσιμα (ΕΕ C 317 E της 23.12.2006, σ. 890), και της 25ης Σεπτεμβρίου 2007 σχετικά με τον χάρτη πορείας για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας στην Ευρώπη (ΕΕ C 219 E της 28.8.2008, σ. 82).
[3]Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 5ης Φεβρουαρίου 2017 σχετικά με πλαίσιο για τις πολιτικές που αφορούν το κλίμα και την ενέργεια με χρονικό ορίζοντα το έτος 2030 (ΕΕ C 93 της 24.3.2017, σ. 79).
[4]Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 25ης Νοεμβρίου 2010 σχετικά με την πορεία προς νέα ενεργειακή στρατηγική για την Ευρώπη την περίοδο 2011-2020 (ΕΕ C 99 E της 3.4.2012, σ. 64).
[5]Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 5ης Ιουλίου 2011 σχετικά με τις προτεραιότητες για την ενεργειακή υποδομή για το 2020 και μετέπειτα (ΕΕ C 33 E της 5.2.2013, σ. 46).

Στο πλαίσιο της έγκρισης της οδηγίας για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποσαφήνισε και κατέστησε πιο αυστηρούς πολλούς μηχανισμούς, καταρτίζοντας ταυτόχρονα ένα σύστημα για την πληρέστερη εγγύηση της περιβαλλοντικής βιωσιμότητας του συνόλου της πολιτικής. Ειδικότερα, το Κοινοβούλιο διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο όσον αφορά:

- τον καθορισμό της αιρεσιμότητας του στόχου για τα ανανεώσιμα καύσιμα κίνησης, θεσπίζοντας ποσοτικά και ποιοτικά κριτήρια βιωσιμότητας για τα βιοκαύσιμα (κοινωνική βιωσιμότητα, δικαιώματα χρήσης γης, επιπτώσεις στην ασφάλεια και στις τιμές των τροφίμων κ.λπ.), με ιδιαίτερη έμφαση στα προβλήματα που συνδέονται με την έμμεση αλλαγή χρήσης γης·
- την εξασφάλιση της πρόσβασης της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στην υποδομή του δικτύου ηλεκτροδότησης·
- τον περιορισμό του ρόλου της ρήτρας αναθεώρησης του 2014, προκειμένου να αποφευχθεί η επαναδιαπραγμάτευση των δεσμευτικών στόχων.

Τον Μάρτιο του 2013, το Κοινοβούλιο ενέκρινε τον Ενεργειακό Χάρτη Πορείας για το 2050^[6] και κάλεσε την Επιτροπή να υποβάλει το συντομότερο δυνατό πολιτικό πλαίσιο για το 2030 συμπεριλαμβάνοντας ορόσημα και στόχους για τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές και την ενεργειακή απόδοση. Στο ψήφισμά του υπογράμμισε ιδιαίτερα τη σημασία των σταθερών κανονιστικών πλαισίων για την τόνωση των επενδύσεων στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, την ανάγκη για μια περισσότερο ευρωπαϊκή προσέγγιση στην πολιτική για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, που να αξιοποιεί πλήρως τις υπάρχουσες ρυθμίσεις συνεργασίας, και τον ειδικό ρόλο που πρέπει να ανατεθεί στην αποκεντρωμένη παραγωγή και την παραγωγή μικρής κλίμακας. Το Κοινοβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να υποβάλει ανάλυση και προτάσεις για τον τρόπο βελτίωσης της βιωσιμότητας των ΑΠΕ και την αύξηση της απόδοσής τους στην ΕΕ.

Τον Ιούνιο του 2016, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα^[7] για την έκθεση προόδου σχετικά με την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές, με το οποίο ζήτησε από την Επιτροπή να παρουσιάσει μια πιο φιλόδοξη κλιματική και ενεργειακή δέσμη 2030, η οποία θα αναβάθμιζε τον στόχο της ΕΕ για τις ΑΠΕ σε τουλάχιστον 30% και που θα εφαρμοζόταν μέσω επιμέρους εθνικών στόχων. Οι στόχοι που έχουν ήδη συμφωνηθεί για το 2020 πρέπει να θεωρηθούν ως ελάχιστη βασική γραμμή κατά την αναθεώρηση της οδηγίας για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Στις 17 Ιανουαρίου 2018, το Κοινοβούλιο υποστήριξε ότι πρέπει τουλάχιστον το 35% του συνόλου της ενέργειας να προέρχεται από ανανεώσιμες πηγές έως το 2030^[8] και να ενισχυθεί η ίδια κατανάλωση ως δικαίωμα.

Τον Νοέμβριο του 2016, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέβαλε πρόταση αναδιατύπωσης της οδηγίας για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (ΑΠΕ). Η συμφωνία όριζε δεσμευτικό στόχο 32% για τις ΑΠΕ από την ΕΕ έως το 2030. Το Ευρωπαϊκό

[6]Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Μαρτίου 2016 σχετικά με τον Ενεργειακό Χάρτη Πορείας για το 2050, ένα μέλλον με ενέργεια (ΕΕ C 36 της 29.1.2016, σ. 62).

[7]Ψήφισμα του Κοινοβουλίου της 23ης Ιουνίου 2018 σχετικά με την έκθεση προόδου στον τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (ΕΕ C 91 της 9.3.2018, σ. 16).

[8]<http://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20180112IPR91629/meps-set-ambitious-targets-for-cleaner-more-efficient-energy-use>

Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενέκριναν επίσημα το κείμενο τον Δεκέμβριο του 2018 ([οδηγία 2018/2001 του Συμβουλίου](#)). Τα κράτη μέλη πρέπει να μεταφέρουν την αναθεωρημένη οδηγία στο εθνικό τους δίκαιο έως τις 30 Ιουνίου 2021. Η αναθεωρημένη οδηγία θα τεθεί σε ισχύ από την 1η Ιουλίου 2021.

Frédéric Gouardères / Francesca Beltrame
04/2019

